

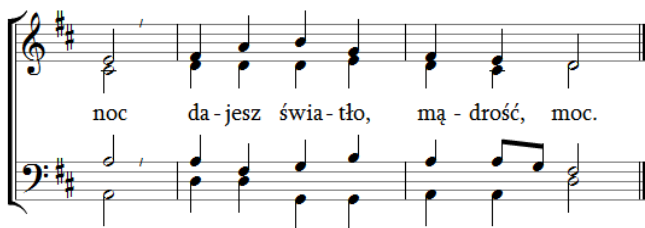
241

1. Pa - nie Ty spo - głą - dasz w ła - sce
I nad ni - mi w bo - ju, w wa - lce

tu na swo - ich w ka - żdy czas. Po - krze -
rę - ce ro - zpo - ście - rasz wczas.

pie - nie gdy pra - gnie - nie, nie - u - sta - nnie

zsy - łasz sam. Gdy w pie - lgrzy - mce cie - mna

2. Swym owieczkom okazujesz
miłość, łaskę swą bez miar.
Miejsce bujnych łąk wskazujesz,
dzięki Ci za szczodry dar.
Błogosławisz! Nie zostawisz!
Chronisz też od wpływów zła.
Tyś jest mocą, twierdzą nam,
drogim słowem uczysz sam.

3. Kieruj Panie w tej godzinie
serca nasze na Cię też.
Ucz, pocieszaj! Karm, pielęgnuj!
Bo wiesz, co potrzebne jest.
I w tym znoju, daj w pokoju
teraz dobrą częśćkę tu.
Tak jak Marii pozwól znów,
cicho, u Twych spocząć stóp.